

“ชนาชั่วคราว” ไม่ใช่เคสสถาน การปฏิเสธสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ
โดยไม่พิจารณาข้อเท็จจริง เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๑๐๕๙/๒๕๖๘)

การจะตีความบทบัญญัติมาตรา ๗ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นบทยกเว้นสิทธิการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการ จำเป็นต้องพิจารณาให้ได้ว่าเคสสถานที่ข้าราชการมีกรรมสิทธิ์เป็นของตนเองมีสภาพเป็นโรงเรือนที่พักอาศัยได้จริงตามฐานานุกรมของข้าราชการผู้นั้น หรือในสภาพที่เป็นที่พักอยู่อาศัยดังที่วิญญูชนคนทั่วไปใช้เป็นที่อยู่อาศัยตามปกติหรือไม่ การที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำการปลูกสร้างชนา โดยมีเพียงหลังคาและเสา มีลักษณะเปิดโล่ง ไม่มีส่วนประกอบของที่พักอาศัย จึงย่อมไม่อาจถือเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการพักอาศัยโดยปกติของวิญญูชนคนทั่วไป แต่มีลักษณะเป็นเพียงกระท่อมชั่วคราว จึงถือไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีเคสสถานอันเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเองหรือคู่สมรสในท้องที่ที่ไปประจำสำนักงานใหม่ อันจะเป็นเหตุให้ไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการ ดังนั้น สิทธิของผู้ฟ้องคดีในการเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการที่มีมาก่อนหน้านั้นย่อมไม่สิ้นสุดลง และยังคงมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการได้อยู่ต่อไป ดังนั้น การที่เกษตรและสหกรณ์จังหวัดชุมพรมีคำสั่งไม่รับรองสิทธิและไม่อนุมัติการเบิกค่าเช่าบ้านของผู้ฟ้องคดี จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ขอบคุณภาพจาก : Freepik และ Gemini

อ่านแนวปฏิบัติราชการเรื่องนี้
เพิ่มเติมได้ที่นี้

<https://is.gd/7ct3SC>

